(Akti, sprejeti v skladu z naslovom VI Pogodbe o Evropski uniji)

OKVIRNI SKLEP SVETA 2004/757/PNZ

z dne 25. oktobra 2004

o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti členov 31(e) in 34(2)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije [1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta [2],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Nedovoljen promet s prepovedanimi drogami predstavlja grožnjo za zdravje, varnost in kakovost življenja državljanov Evropske unije ter zakonito gospodarstvo, stabilnost in varnost držav članic.

(2) Potrebo po zakonodaji za boj proti nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami so še posebej poudarili Akcijski načrt Sveta in Komisije o čim boljšem izvajanju določb Amsterdamske pogodbe na področju svobode, varnosti in pravice [3], ki ga je Svet za pravosodje in notranje zadeve sprejel na Dunaju 3. decembra 1998, sklepi Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999, zlasti točka 48, Strategija o prepovedanih drogah Evropske unije (2000–2004), ki jo je potrdil Evropski svet v Helsinkih 10. in 12. decembra 1999, in Akcijski načrt Evropske unije o prepovedanih drogah, ki ga je potrdil Evropski svet v Santa Marii da Feira 19. in 20. junija 2000.

(3) Potrebno je sprejeti minimalna pravila glede elementov kaznivih dejanj v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami, ki bodo omogočila skupni pristop k boju proti tovrstnemu prometu na ravni Unije.

(4) Na podlagi načela subsidiarnosti se mora ukrepanje Evropske unije osredotočiti na najtežje vrste s prepovedanimi drogami povezanih kaznivih dejanj. Izključitev določenih vrst ravnanja v zvezi z osebno porabo iz tega okvirnega sklepa Sveta ne predstavlja smernice Sveta, kako naj države članice tovrstne primere obravnavajo v svoji nacionalni zakonodaji.

(5) Kazni, ki jih predpišejo države članice, naj bodo učinkovite, sorazmerne in odvračilne, vključujejo pa naj tudi zaporne kazni. Pri določanju višine kazni je potrebno upoštevati dejanske elemente, kot so količina in vrsta prepovedane droge ter, ali je bilo kaznivo dejanje storjeno v okviru hudodelske združbe.

(6) Državam članicam je dovoljeno predvideti določbo za zmanjšanje kazni v primeru, ko storilec kaznivega dejanja pristojnim organom posreduje pomembne informacije.

(7) Treba je sprejeti ukrepe, ki bodo omogočili zaplembo premoženjske koristi od kaznivih dejanj iz tega okvirnega sklepa.

(8) Treba je sprejeti ukrepe, ki bodo zagotovili, da pravne osebe lahko odgovarjajo za kazniva dejanja iz tega okvirnega sklepa, kadar so storjena v njihovo korist.

(9) Učinkovitost prizadevanj za boj proti nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami je odvisna predvsem od usklajenosti nacionalnih ukrepov za izvedbo tega okvirnega sklepa –

[1] UL C 304 E, 30.10.2001, str. 172.
[2] Mnenje z dne 9. marca 2004 (še neobjavljeno v Uradnem listu).
[3] UL C 19, 23.1.1999, str. 1.

SKLENIL NASLEDNJE:

Člen 1

Opredelitve

V tem okvirnem sklepu:

1. *so* „prepovedane droge“ vse snovi, zajete v naslednjih konvencijah Združenih narodov:

(a) Enotni konvenciji o mamilih iz leta 1961 (kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1972);

(b) Dunajski konvenciji o psihotropnih snoveh iz leta 1971. Vključujejo tudi snovi pod nadzorom iz Skupnega ukrepa 97/396/PNZ z dne 16. junija 1997 o izmenjavi podatkov, oceni tveganja in nadzoru novih sintetičnih drog [1];

2. *so* „predhodne sestavine“ vse snovi, razvrščene v zakonodaji Skupnosti za izvajanje obveznosti, ki izhajajo iz člena 12 Konvencije Združenih narodov proti nedovoljenemu prometu s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi z dne 20. decembra 1988;

3. *je* „pravna oseba“ vsak pravni subjekt, čigar status opredeljuje veljaven nacionalni zakon, z izjemo držav ali drugih javnih organov, ki izvajajo svoje suverene pravice, ter javnih mednarodnih organizacij.

Člen 2

Kazniva dejanja, povezana z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so kazniva naslednja naklepna dejanja, kadar so storjena neupravičeno:

(a) pridelava, proizvodnja, pridobivanje, priprava, ponujanje, ponujanje za prodajo, distribucija, prodaja, dostava pod kakršnimi koli pogoji, posredovanje, pošiljanje, tranzitno pošiljanje, prevoz, uvoz ali izvoz prepovedanih drog;

(b) gojenje opijskega maka, koke in konoplje;

(c) posest ali nakup prepovedanih drog z namenom izvajanja ene od pod (a) naštetih dejavnosti;

(d) proizvodnja, prevoz ali distribucija predhodnih sestavin ob zavedanju, da bodo uporabljene za nedovoljeno pridelavo ali proizvodnjo prepovedanih drog.

2. Dejanja iz odstavka 1 ne sodijo na področje uporabe tega okvirnega sklepa, kadar jih storilci storijo izključno za namene svoje osebne porabe, kakor jo opredeljuje nacionalna zakonodaja.

Člen 3

Napeljevanje, pomoč in poskus

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za kriminalizacijo napeljevanja, pomoči in poskusa storitve kaznivih dejanj iz člena 2.

2. Vsaka država članica lahko izključi protipravnost poskusa ponujanja ali priprave prepovedanih drog iz člena 2(1)(a) in poskusa posesti prepovedanih drog iz člena 2(1)(c).

Člen 4

Kazni

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja, opredeljena v členih 2 in 3, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz člena 2 kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj od enega do treh let zapora.

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz člena 2(1)(a), (b) in (c) kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj od pet do deset let zapora v naslednjih okoliščinah:

(a) kaznivo dejanje zadeva veliko količino prepovedanih drog;

(b) kaznivo dejanje je povezano z zdravju najbolj škodljivimi prepovedanimi drogami, ali pa je povzročilo škodo za zdravje številnih oseb.

[1] UL L 167, 25.6.1997, str. 1.

3. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz odstavka 2, če so bila storjena v okviru hudodelske združbe, opredeljene v Skupnem ukrepu 98/773/PNZ z dne 21. decembra 1998 o kaznivosti udeležbe v hudodelski združbi v državah članicah Evropske unije [1], kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo odvzema prostosti najmanj deset let.

4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz člena 2(1)(d), če so bila storjena v okviru hudodelske združbe, opredeljene v Skupnem ukrepu 98/733/PNZ, predhodne sestavine pa so bile namenjene za pridelavo ali proizvodnjo prepovedanih drog v okoliščinah iz odstavkov 2(a) ali (b), kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo odvzema prostosti najmanj od pet do deset let.

5. Brez poseganja v pravice žrtev in pravice drugih dobrovernih tretjih oseb vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zaplembo snovi, ki so predmet kaznivih dejanj iz členov 2 in 3, predmetov, ki so bili uporabljeni ali pa je obstajal namen za njihovo uporabo pri teh kaznivih dejanjih, in premoženjske koristi od teh kaznivih dejanj, ali za zaplembo premoženja, katerega vrednost ustreza vrednosti te premoženjske koristi, snovi ali predmetov.

Izrazi „zaplemba“, „predmet“, „premoženjska korist“ in „premoženje“ imajo enak pomen kot v členu 1 Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, iz leta 1990.

Člen 5

Posebne okoliščine

Ne glede na člen 4 lahko vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, v skladu s katerimi se kazni iz člena 4 lahko znižajo, če se storilec kaznivega dejanja:

(a) odpove kriminalni dejavnosti, povezani z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami; in

(b) upravnim ali pravosodnim organom posreduje informacije, ki jih ni mogoče pridobiti na noben drug način in jim s tem pomaga:

(i) preprečiti ali ublažiti učinke kaznivega dejanja;

(ii) identificirati ali kaznovati druge storilce kaznivega dejanja;

(iii) najti dokaze; ali

(iv) preprečiti nadaljnja kazniva dejanja iz členov 2 in 3.

Člen 6

Odgovornost pravnih oseb

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da pravne osebe lahko odgovarjajo za katero koli kaznivo dejanje iz členov 2 in 3, ki ga v njihovo korist stori oseba, ki deluje bodisi samostojno ali pa kot član organa te pravne osebe, njen vodilni položaj znotraj te pravne osebe pa temelji na:

(a) pooblastilu za zastopanje pravne osebe;

(b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe;

(c) pristojnosti za opravljanje nadzora v pravni osebi.

2. Poleg navedenih primerov iz odstavka 1 vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da pravne osebe lahko odgovarjajo tudi v primeru, ko sta pomanjkljiv nadzor ali kontrola osebe iz odstavka 1 omogočila, da je njej podrejena oseba v korist te pravne osebe storila eno od kaznivih dejanj iz členov 2 ali 3.

3. Odgovornost pravnih oseb iz odstavkov 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki so storilci, napeljevalci ali pomočniki katerih koli kaznivih dejanjih iz členov 2 in 3.

Člen 7

Sankcije zoper pravne osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravna oseba, ki je odgovorna na podlagi člena 6(1), kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo denarne kazni kazenske ali nekazenske narave, vključno z naslednjimi sankcijami:

(a) izključitev iz upravičenosti do davčnih olajšav ali drugih ugodnosti ali državne pomoči;

(b) začasna ali stalna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;

(c) uvedba sodnega nadzora;

[1] UL L 351, 29.12.1998, str. 1.

(d) sodni nalog za likvidacijo;

(e) začasno ali stalno zaprtje poslovalnic, ki so služile za izvršitev kaznivega dejanja;

(f) zaplemba snovi, ki so predmet kaznivih dejanj iz členov 2 in 3, predmetov, ki so bili uporabljeni ali pa je obstajal namen za njihovo uporabo pri teh kaznivih dejanjih, in premoženjske koristi od teh kaznivih dejanj, ali zaplemba premoženja, katerega vrednost ustreza vrednosti te premoženjske koristi, snovi ali predmetov, v skladu s členom 4(5).

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pravna oseba, ki je odgovorna na podlagi člena 6(2), kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami ali ukrepi.

Člen 8

Sodna pristojnost in pregon

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi predvidi svojo sodno pristojnost za kazniva dejanja iz členov 2 in 3, kadar je:

(a) kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na njenem ozemlju;

(b) storilec njen državljan; ali

(c) kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na ozemlju te države članice.

2. Kadar je kaznivo dejanje storjeno izven njenega ozemlja, se država članica lahko odloči, da ne bo uporabljala pravil o sodni pristojnosti iz odstavkov 1(b) in 1(c), ali pa, da jih bo uporabljala le v posebnih primerih ali okoliščinah.

3. Država članica, ki v skladu s svojo zakonodajo ne izroča svojih državljanov, sprejme potrebne ukrepe, ki ji omogočajo sodno pristojnost in pregon, kadar je to primerno, kaznivega dejanja iz členov 2 in 3, če ga njen državljan zagreši zunaj njenega ozemlja.

4. Če se države članice odločijo uporabiti odstavek 2, o tem obvestijo Generalni sekretariat Sveta in Komisijo, pri čemer, če je to primerno, navedejo tudi posebne primere ali okoliščine, na katere se njihove odločitve nanašajo.

Člen 9

Izvajanje in poročila

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za uskladitev z določbami tega okvirnega sklepa do 12. maja 2006.

2. Države članice v roku iz odstavka 1 Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji posredujejo besedila določb, ki v tem okvirnem sklepu določene obveznosti prenašajo v njihovo nacionalno zakonodajo. Komisija najkasneje do 12. maja 2009 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju izvajanja okvirnega sklepa, vključno z njegovimi učinki na pravosodno sodelovanje na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami. Na podlagi tega poročila Svet najkasneje v šestih mesecih po predložitvi poročila oceni, ali so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s tem okvirnim sklepom.

Člen 10

Ozemeljska uporaba

Ta okvirni sklep se uporablja za Gibraltar.

Člen 11

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Luxembourgu, 25. oktobra 2004

Za Svet

Predsednik

R. VERDONK